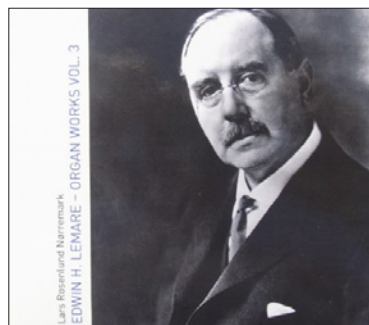

Seks kanoniske studier av Robert Schumann følger deretter, og denne Bach-inspirerte tidligromantikken er nok i enda større grad idealrepertoar for Daniel Bruun, som former Schumanns pedalflygelelyder på aller beste måte. Carsten Lund-orgelets varme, men nøkterne *sound*, er en perfekt medspiller her, det er den også i de tidligere nevnte klavervariasjonene av Mendelssohn. I det hele tatt er Daniel Bruun aller best i den ”tilbakeskuende” orgelromantikken fra Leipzig-kameratene Mendelssohn og Schumann.

CDen avsluttes med Julius Reubkes velkjente **Sonate over salme 94**. Reubke, som døde i tuberkulose bare 24 år gammel, og kun rakk å skrive to større verk (en klaversonate som sjelden framføres, i tillegg til denne hjørnesteinen i orgellitteraturen), var elev av Liszt. Reubke var selv organist, og det merkes i sonaten at han behersket orgelet bedre enn sin læremester. Denne anmelder liker for så vidt tolkningen – Bruun har en organisk sans for tempo og timing – men opplever tidvis her som i Liszt at det er for få klangfarger involvert i musikken. Et litt rikere uttryksregister i svak dynamikk kunne jeg ønsket både av utøver og av instrumentet her.

Alt i alt en flott orgelplate av en dyktig organist, som særlig briljerer på det tidligromantiske repertoaret. En liten kuriositet til slutt, når vi nå anmelder plater: Spesielt innenfor populærmusikken har jo CDen som lydmedium nærmest avgått ved døden, og den lever vel litt på lånt tid også innenfor klassisk musikk. Daniel Bruun er en av de moderne klassiske musikere som også har tatt i bruk mer moderne kanaler for å spre sin orgelkunst. Hans live-opptak av Bachs orgelmesse ble således ikke utgitt som fysisk CD eller DVD, men lagt ut som videoserie på Youtube.

Edwin H. Lemare – Organ Works – vol. 3 (CD Klassisk DK)

Lars Rosenlund Nørremark, orgel

Nok en dansk orgelutgivelse, og nå er det den tredje og siste CDen i Lars R. Nørremarks Lemare-prosjekt som skal under lupen. Nørremark er, i tillegg til solistkarrieren, også orgellærer ved Det Jyske Musikkonservatorium i Århus. Da er det ikke så overraskende at innspillingen er gjort nettopp i Århus domkirke. Dette meget spennende orgelet var opprinnelig bygget av Kastens i 1730, men ble sterkt ombygget og utvidet av Frobenius i 1928, og har nå 89 stemmer.

Den britiske organisten og komponisten Edwin Henry Lemare (1865-1934) var en av de aller fremste konsertorganister i sin generasjon, kjent for en enorm innøvingskapasitet og en særdeles travel konsertkalender. Repertoaret hans var, i likhet med mange britiske organister, mer allsidig enn hva hans tyske og franske kolleger beskjefteget seg med – dette skriver organist Nørremark svært levende om i det medfølgende heftet.

Nørremark er i det hele tatt svært opptatt av å få denne orgelets ”popstjerne” fra forrige århundreskifte fram i lyset igjen, og Lemare er uenkelig en spennende person å stifte nærmere bekjentskap med; en kirkeorgelets Paganini eller Ole Bull. Slik sett er

kanskje biografien uansett vel så interessant som hans egne komposisjoner. Likevel er *musikken* den store positive overraskelsen her, da Lemare som komponist nærmest har gått fullstendig i glemmeboka – iallfall utenfor England og USA, der han selv virket. Det må nok sies at originalkomposisjonene har en noe varierende grad av kunstnerisk dybde, men Lemare behersket både tidens komposisjonsteknikker og orgelets klanglige muligheter til fulle. Særlig i de stemningsfulle **Variations Sérieuses** beveger han seg utenfor effektmakeriet, og skaper noe større.

Både gjennom de inspirerte tolkningene på platen, og gjennom den medfølgende artikkelens levende og personlige betraktningene om Lemare, hans samtid og ettermæle, viser Lars Rosenlund Nørremark på alle vis at dette er et viktig prosjekt for ham. Med sitt inspirerte og varierte orgelspill yter Nørremark denne glemte orgelmester full rettferdighet og vel så det, og jeg blir i høyeste grad nysgjerrig på både Nørremark og Lemare, som jeg må innrømme at jeg i liten grad kjente til fra før.

Historia Sancti Olavi (LAWO Classics) Consortium Vocale Oslo (dir. Alexander M. Schweitzer) Graces & Voices (dir. Adrija Cepaite/Antanina Kalechyts)

Til slutt er vi tilbake i Norge, og en meget særegen utgivelse fra LAWO. Kjennere vil vite at vokal-

sektetten Consortium Vocale Oslo er et av landets fremste ensembler for gregoriansk sang. Deres faste dirigent, den tyske teologen og musikeren Alexander M. Schweitzer, er en av Europas ledende eksperter på området. Med seg på denne platen har de damekoret Graces & Voices – et internasjonalt, prosjektbasert vokalensemble som også har spesialisert seg på tidlig vokalmusikk.

Denne dobbelt-CDen er en dokumentasjon av Olavsoffisiet; den eldste norske vokal- og kirkemusikken vi har. Olavsmusikken har gjennom snart 1000 år vært viktig for etableringen av Hellig Olav som sentral kristen skikkelse, for etableringen av Nidaros som kirkeleg sentrum, og i de senere hundreår for hele den norske kirkemusikktradisjonen. Det er dermed en kulturhistorisk svært viktig jobb Consortium Vocale Oslo og Graces & Voices her har gjort. I tillegg er det kunstneriske resultatet svært godt. Begge ensemblene er svært samsunget og gode, i tillegg til at fagligheten er godt ivaretatt gjennom dirigentenes musikalske og hymnologiske kompetanse. En utfordring med å formidle denne musikken uavbrutt på to CD-er, er selvfølgelig at nesten 2 timer med sammenhengende gregoriansk sang kan bli i overkant monotont for oss tilhørere, selv i veksel mellom dame- og mennskor. Undertegnede anser imidlertid ikke sammenhengende aktiv lytting som hovedmålet med denne utgivelsen, og alt av innsunget materiale her er uansett skikkelig og stilsikkert sunget, i tillegg til å være interessant fra et akademisk perspektiv.

CD-ens medfølgende hefte, eller kanskje heller artikkelsamling, er også verdt å nevne. Her er både musikken, tekstutvalget, samt Olav den Helliges liv og virke grundig gjort rede for, og det er å håpe at denne høykvalitets-CD-en også kan nå ut til kirke-musikalske og hymnologiske fagmiljøer lengre sør i Europa, der denne vokaltradisjonen i utgangspunktet kanskje står sterkere enn her. ■